

بسم الله الرحمن الرحيم

از بیانات آیت الله استاد محمد شجاعی در خصوص ماه مبارک رمضان

اول بخواهید که خدا شما را برساند؛ ما و شما را موفق کند به روزه، به احیای همه شبها، اگر می توانید همه را احیاء کنید. از کسب و کار و خوردن و خوابیدن کم کنید و همه را احیاء بدارید؛ برنامه ریزی کنید که بتوانید و خودتان را محروم نکنید. ما هر چه کنیم برای خود کرده ایم، خداوند غنی است. دلتان به خودتان بسوزد، عذرتراشی به درد نمی خورد. از حرف زدن بیجا حتی المقدور اجتناب کنید و آن اندازه که توان دارید زبانتان را بند کنید، اصلا حرف نزنید ، عصبانی نشوید.

از کوچک شمردن کسی پرهیزید که روزه را سخت بی جان میکند؛ اگر حرف گناه باشد که روزه فقط جسدی است. اقل روزه، نخوردن است، مبطلات ظاهری در رساله آمده، نه مبطلات باطنی، مانند صورت نماز که از روی رساله درست باشد، جانش در آنجا نیامده که انسان باید گناه نکند، دلش و همه مشاعرش باید اجتناب کند، چه اعضای ظاهری و چه مشاعر باطنی.
مثلا صحبت کردن اگر طوری باشد که شریعت اجازه نداده، جان روزه را خدشه دار میکند، نفرت هم همینطور. مخصوصا عصبانی نشوید مثل انسانهایی که پولشان حساب و کتاب دارد، از آن شدیدتر، زبان را مراعات کنید که خرجش نکنید؛ البته نه اینکه تلاوت و ذکر و دعا را هم انجام ندهید. اگر توانستید کاملا حرف نزنید خیلی خوب است. روزه صمت بگیرید این نه؛ ولی در عین حال هر چه حرف نزنید روزه، جان و روح خواهد داشت.
مولوی می گوید :

سی روز در این دریا پا سر کنی و سرِیا
شیطان همه تدبیرش وان حیلہ و تزویرش
روزہ کرّ و فرّ خود خوشتر ز تو بر گوید
تا در رسی ای مولا اندر گوهر روزہ
بشکست همه تیرش پیش سپر روزہ
دریند در گفتن بگشای در روزہ

مثلا اگر کسی به ما اجازه دیدار بدهد با سر می رویم؛ بندگان خدا هم ندای ماه مبارک را که می شنوند، با سر می روند.
حافظ می گوید: گر چه تیغ کشید ولی نظرش با ما بود. در رابطه با زبان به جلد 7 وسائل الشیعه مراجعه کنید. روزہ دار واقعی، کمر شیطان را می شکند.
بعضی روزہ می گیرند و فکر تهیه افطار و بعد آنقدر می خورند که

دست و دهان را بشو نه بخور و نه بگو آن سخن و لقمه جو تا به خموشان رسی

امام صادق علیه السلام وقتی روزہ می گرفتند، ریحان را بو نمی کردند؛ سؤال شد چرا؟ فرمودند: من کراهت دارم روزہ ام را به لذتی آمیخته کنم.